

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā,

2006.gada 25.maijā

Jelgavas tiesa šādā sastāvā: tiesnese K.Konderko,
sekretāre M.Tomko,

piedaloties prasītāja pārstāvei L.Biksiniecei, prasītājam S.K., atbildētāja pārstāvim R.Dzintaram, lieciniecēm A.G. , R.V. , S.P. , I.S.

2006.gada 18.maijā izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Valsts cilvēktiesību biroja S.K. labā prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Palso”, reģistrācijas Nr.360302072, par kompensācijas piedziņu par diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu,

konstatēja:

prasītājs Valsts cilvēktiesību birojs S.K. labā iesniedzis tiesā prasības pieteikumu pret atbildētāju sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Palso” (turpmāk-SIA „Palso”), kurā lūdz konstatēt atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu un piedzīt no SIA „Palso” S.K. labā kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu Ls5000. Prasības pieteikumā norādīts, ka Nodarbinātības valsts aģentūras Jelgavas filiāle piedāvāja S.K. darba vietu SIA „Palso”, 2005.gada 7.novembrī darba intervijas laikā darba devējs viņai atteica darbu, pamatojot to ar akcentu, Nodarbinātības valsts aģentūras ieteikuma (norīkojuma) darba veidiapā Nr.819 norādot „neatbilst prasībām akcenta dēļ”, darba devējs nav norādījis uz valodas zināšanu trūkumu, atteikums akcenta dēļ ir saistāms ar personas atšķirīgu dzimto valodu un līdz ar to –ar piederību tautībai, S.K. vērsusies Valsts cilvēktiesību birojā jautājuma risināšanai, līdz pat 2006.gada 20.janvārim netika saņemti paskaidrojumi no atbildētāja sakarā ar Valsts cilvēktiesību biroja lūgumu, atbildes nesniegšanu Valsts cilvēktiesību birojs paskaidrojumu nesniegšanu vērtē tā, ka atbildētājam nav argumentu par darba kandidatūru objektīvu izvērtēšanu, prasības pieteikumā norādīts, ka diskriminācija tautības dēļ ir pretrunā ar Latvijai attiecīgi saistošajiem Starptautiskajiem paktiem, attiecīgo Starptautisko konvenciju, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Satversmi, norāda uz Eiropas Savienības direktīvām, Darba likumu, norāda, ka valodas prasme, kas ir

objektīva prasība, šajā gadījumā netiek apšaubīta, SK ir ieguvusi izglītību latviešu valodā, darba devējs ir izvirzījis subjektīvu kritēriju - runāšana bez akcenta, kas nav pamatots un norāda uz netiešu diskrimināciju pēc tautības, norāda, ka diskriminācija pēc tautības ir cilvēktiesību pārkāpums, kas šajā gadījumā SK radījis tiesību uz darbu aizskārums, kā arī morālas ciešanas, kā čigānu tautības pārstāvei, ar Valsts cilvēktiesību biroja palīdzību situāciju nevarēja atrisināt, jo atbildētājs ilgstoši nesniegta atbildi, tiesību uz atlīdzību par morālo kaitējumu pamato ar Darba likuma 29.panta astoto daļu, atteikums pieņemt darbā tautības dēļ Sanitai Kozlovskai ir sagādājis pazemojumu un morālas ciešanas, likuma Par Valsts cilvēktiesību biroju 10.pants paredz Valsts cilvēktiesību biroja tiesības būt par personas tiesību un likumisko interešu aizstāvi. Prasība pamatota ar Darba likuma 29.,34.pantiem, likumu par Valsts cilvēktiesību biroju, Civilprocesa likuma 1.,88.pantiem.

2006.gada 10.maijā lietā saņemts atbildētāja SIA „Palso” pilnvarotā pārstāvja paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīst, jo prasītājs nav pierādījis nevienu apstākli, ka pret darba vietas pretendentu būtu pārkāpts atšķirīgas attieksmes aizliegums, ka prasītājs ir nokavējis Darba likumā 34.panta pirmajā daļā noteiktos termiņus prasības iesniegšanai, atteikums nodibināt darba tiesiskās attiecības saņemts 2005.gada 7.novembrī, bet prasība celta tikai 2006.gada 13.februārī, sakarā ar ko nav ievērots Darba likuma 34.pantē noteiktais termiņš prasības celšanai - mēneša laikā. Fakts, ka atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus neatbilst patiesībai, jo tie tika nosūtīti pa faksu, ka SIA „Palso” strādā dažādu tautību pārdevējas, ka Nodarbinātības valsts aģentūras ieteikums (norīkojums) darbā, nedod pamatu uzskatīt, ka SK ir tieši tā pati persona, kas bija ieradies pie darba devēja, persona, kas bija ieradies bija nevīžīgi gērbusies, netīra, nesakopta, ar alkohola un cigarešu smaku, tāpēc bija neederīga bērnu apgērību veikalām par pārdevēju, kas arī bija īstais iemesls atteikumam un, kas ir pamatots ar darba kārtības noteikumiem un pārdevēju darba pienākumu aprakstu, ieteikuma veidlapa neparedz izsmelīgi uzskatīt visus vai būtiskākos iemeslus, kā dēļ personai atteiktas darba attiecības.

Valsts cilvēktiesību biroja pārstāve Līga Biksiniece tiesas sēdē prasību uzturēja kā norādīts prasībā, paskaidroja, ka Valsts Cilvēktiesību birojs ir tiesīga vērsties tiesā personas interesēs, jo uzskata, ka pret SK ir pārkāpts atšķirīgas attieksmes aizliegums, vērsties tiesā personas interesēs ir noteikts ar likumu, darba pārrunās ar direktori, viņai paskaidrots, ka darbinieki vispār nav vajadzīgi, SK palūgusi, lai ieraksta atteikuma iemeslu, direktore pēc konsultācijas pa telefonu, norādījusi iemeslu - neatbilst prasībām akcenta dēļ, SK ir profesionālās kvalifikācijas apliecība, bet darba devējs pat nav palūdzī to uzrādīt, vizuāli novērtējis pretendenti un atteicis darbu, paskaidrojumos nav minēts neviens objektīvs atteikuma iemesls, darba atteikums akcenta dēļ ir radījis morālu aizskārums prasītājai, kā čigānu tautības pārstāvei, tāpēc arī lūdz konstatēt atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu un piedzīt kompensāciju Ls5000, sūdzības izskatīšana Cilvēktiesību birojā beidzas ar izlīgumu vai rekomendāciju, tā kā šajā gadījumā mierizlīgums netika panākts, tad

SK tika nosūtīts slēdziens ar priekšlikumu griezties tiesā, tā kā pirms prasības iesniegšanas bija jāizskata sūdzība, jo to paredz likums par Valsts cilvēktiesību biroju, tad prasība ir iesniegta saprātīgā termiņā, kā to nosaka likums, uzskatīja, ka prasības iesniegšanas termiņš nav nokavēts, tā kā diskriminācijas fakts ir personai aizskarošs, tad kompensācija Ls5000 apmērā ir samērojama.

Prasītāja S.K. tiesas sēdē prasību uzturēja, paskaidroja, ka ir mācījusies pārdevējuursos, 7.novembrī tika nosūtīta pie darba devēja uz pārrunām, uz viņu paskatījās un pateica, ka darbinieki viņiem nav vajadzīgi, kad palūdza, lai norāda atteikuma iemeslu, viņai pateica, ka nepatīk akcents, ko arī ierakstīja, kompensācija tādā apmērā būtu laba mācība pārējiem darba devējiem, atsakot darbu tautības dēļ, ka viņai tas ir liels pārdzīvojums, jo viņa vienīgā no mācību grupas dalībniecēm nav iekārtojiesies darba, uzzināja, ka palīdzēt var cilvēktiesību birojs, tāpēc iesniedza iesniegumu tur, veļejās paaūākt izlīgumu.

Atbildētāja pārstāvis Raimonds Dzintars tiesas sēdē prasību neatzina, paskaidroja, ka ir nokavēts prasības iesniegšanas termiņš, prasības pārdevējam bija vismaz vidējā izglītība, prasītāja bija nevīžīgi ģērbusies, tāpēc bija acīmredzami, ka pretendente neatbilst prasībām, pēc pašas pretendentes lūgumu bija norādīts atteikuma iemesls, ka neatbilst akcenta dēļ, SIA „Palso” strādājuši visādu tautību pārstāvji, diskriminācija pēc tautības nav bijusi, tāpēc prasība ir noraidāma, domā, ka atteikums bija pamatots, jo pretendente atnāca nevīžīgi ģērbusies, darba devējam ir tiesības izvēlēties darbiniekus, SIA „Palso” noteikumi paredz, ka pārdevējam jābūt sakoptām, tīrām, jo nav nekādu garantiju par viņas sakoptību turpmāk.

Noklausījusies pušu paskaidrojumus, liecinieku liecības tiesas sēdē, novērtējot lieta esošos rakstveida pierādījumus tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai S.K. atlīdzību par morālo kaitējumu sakarā ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu Ls1000.

2005.gada 7.novembrī Valsts Nodarbinātības aģentūra prasītāju S.K., sakarā ar brīvajām darba vietām un vakancēm, nosūtījusi uz pārrunām pie atbildētāja SIA “Palso” pārdevējas amatā, kas lietā apstiprinās ar ieteikumu (norīkojumu) darbā Nr.819 (lietas lapa 12).

Lieciniece A.G. Valsts Nodarbinātības aģentūras Jelgavas filiāles juriskonsulte, liecināja ka personīgi rakstījusi S.K. norīkojumu, ka prasītāja ir

ieteikumā (norīkojumā) darbā Nr.819 atbildētājs SIA “Palso” paziņojis, ka S.K. atteikts pieņemt darbā, norādot atteikuma iemeslu- neatbilst prasībām akcenta dēļ.

Ar Jelgavas 1.vakara (maiņu) vidusskolas apliecību par nepilno vidējo izglītību (lietas lapa 7), profesionālās kvalifikācijas apliecību (lietas lapa 8), pielikumu apliecībasakmju izrakstu (lietas lapa 9), liecinieces A.G. liecībām, apstiprinās, ka prasītāju S.K. ir atbilstoša izglītība, valodas prasme pārdevējas amatam.

Lieciniece A.G. e, liecināja, ka S.K. nākusi uz Nodarbinātības aģentūru sakarā ar darba piedāvājumiem, jo viņu nepieņem darbā, ka neateceas, ka 2005.gada 7.novembrī S.K. i būtu bijusi neitūrās drēbēs.

Lieciniece S.R.V. e, Jelgavas Sabiedrības integrācijas centra vadītāja, liecināja, ka S.K. a pie viņas ieradusies, kā čigānu tautības pārstāve, ka viņa ieteikusi S.K. meklēt darbu ar Nodarbinātības aģentūras palīdzību, lai varētu redzēt, kāds ir darba atteikuma iemesls, ka S.K. darbojas čigānu biedrība, kā biedrs, ka S.K. nav akcentā, ka viņa ir beigusi skolu latviešu valoda, raksturoja S.K. i, kā apzinīgu, ar vēlmi strādāt un iekļauties sabiedrībā.

Tiesa liecinieču A.G. un R.V. liecības novērtē, kā objektīvas un ticamas, jo liecinieces nekādi nav ieinteresētas lietās iznākumā.

Tiesai no liecinieču A.G. un R.V. lies liecībām ir pamats secināt, ka šajā gadījumā nav tādu objektīvu iemeslu, kas būtu saistīti ar prasītājas Sanitas Kozlovskas izskatu, apģērbu, ieradumiem, kā dēļ tā būtu nepiemērota kandidāte darbam.

No liecinieču J.R. un I.S. liecībām tiesa neguva palīdzību par prasītājas nevēlamo ārēni, apģērbu darba pārrunu laikā, jo liecinieču liecības attiecībā uz apģērbu bija dažādas, sakarā ar, ko tiesa liecības vērtē, kā pretrunīgas, bez tam, izvērtējot liecinieču liecības, tiesas ņem vērā to, ka liecinieces prasītāju S.K. u redzējušas tikai vienu vai divas reizes.

Kopšakarā ar rakstveida pierādījumiem, prasītājas S.K. paskaidrojumiem, liecinieču liecībām nav apstiprinājies apstākļi, ka atteikuma iemesls būtu norādīts pēc pašas prasītājas lūguma, jo lietā nav iegūti pietiekoši pierādījumi tam.

Citi pierādījumi par prasītāju, kā personību lietā nav iegūti. Tiesa secina, ka norādītais nav pierādījis citus objektīvus iemeslus darba atteikumam prasītājai

S.K., kā arī nav pierādījis, ka norādītais atteikuma iemesls akcenta dēļ, nav saistīts ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu dibinot darba tiesiskās attiecības.

Ar lietā iesniegtie pārdevēju darba pienākumi, SIA „Palso” darba kārtības noteikumi neapstiprina ka runāšana bez akcenta būtu objektīva, noteikta prasība.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājas S.K. s tautība ir čigāniete.

Latvijas Republikas Satversmes 91.pants nosaka, ka visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.

Darba likuma 7.pantā noteiktas ikviena vienlīdzīgas tiesības uz darbu, taisnīgiem drošiem un veselībai nekaitīgiem darba apstākļiem, kā arī uz taisnīgu darba samaksu, noteikts, ka ikviena vienlīdzīgas tiesības uz darbu nodrošināmas bez jebkādas tiesas vai tiesas diskriminācijas- neatkarīgi no personas rases, ādas krāsas, dzimuma, vecuma, invaliditātes, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa vai citiem apstākļiem.

Darba likuma 29.pants regulē atšķirīgas attieksmes aizliegumu, dibinot darba tiesiskās attiecības, kā arī darba tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā, kā arī uzteicot darba līgumu. Darba likuma 29.panta deviņā daļa nosaka, ka attiecīgie Darba likuma noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar attiecīgo tiesību būtību, attiecas arī uz atšķirīgas attieksmes aizliegumu atkarībā no darbinieka rases, ādas krāsas, vecuma, invaliditātes, reliģiskās, politiskās vai citas pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, mantiskā vai ģimenes stāvokļa. Darba likuma 29.panta astotā daļa nosaka tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību un atlīdzību par morālo kaitējumu atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpuma gadījumā. Strīda gadījumā atlīdzības par morālo kaitējumu apmēru nosaka tiesa pēc sava ieskata.

Pēc tiesas ieskatiem, šī likuma norma pietiekoši nepārprotami nosaka aizliegumu darba devējam pieļaut nevienlīdzīgu attieksmi pēc kritērija nacionālā izcelsme, dibinot darba tiesiskās attiecības, nosakot pretendētām tiesības diskriminācijas gadījumā prasīt atlīdzību par morālo kaitējumu.

Tiesa secina, ka norādot atteikuma iemeslu – neatbilstība prasībām akcenta dēļ ir nosaukta ar pretendenta nacionālo izcelsmi, tas ir piederību pie konkrētas tautības- šajā gadījumā čigānu. Tiesas ieskatā, akcents rodas jebkuras citas tautības pārstāvjiem, runājot

valsts valodā, vai jebkurā citā valodā, kas nav konkrētā pārstāvja dzimtā valoda, tātad tiesai ir pamats secināt, ka atbildētājs norādījis atteikuma diskriminējošu iemeslu, kas saistīts ar prasītājas S.K. s piederību čigānu tautībai.

Tā kā šajā gadījumā vispār netiek apšaubīta prasītājas S.K. valodas prasme, kas nepieciešama pārdevējas amatam, kas būtu objektīvs apstāklis atteikuma pamatojumam, tad atteikuma iemesls akcenta dēļ ir subjektīvs darba atteikuma iemesls S.K. tautības dēļ, tas ir diskriminējošs, sakarā ar, ko atzīstams, ka atbildētājs SIA "Palso" nārkāpis atšķirīgas attieksmes aizliegumu, dibinot darba tiesiskās attiecības, atkarībā no S.K. nacionālās izcelsmes.

Saskaņā ar Darba likuma 29.panta trešo daļu atbildētājam jāpierāda, ka atšķirīgas attieksmes pamatā ir objektīvi apstākļi, kas nav saistīti ar aizliegto kritēriju.

Tiesa secina, ka atbildētājs nav pierādījis objektīvus iemeslus darba atteikumam prasītājai S.K., nav pierādījis, ka šāds atteikuma iemesls akcenta dēļ nav saistīts ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu, dibinot darba tiesiskās attiecības, ka runāšana bez akcenta būtu objektīva prasība pārdevējam, dibinot darba tiesiskās attiecības.

Prasītāja norādījusi uz apstākli- atteikuma iemeslu- neatbilstību akcenta dēļ, pieņemot darbu, no kura var prezumēt, ka viņa tikusi diskriminēta tautības dēļ, ierodoties uz pārrunu pie darba devēja.

Tiesa secina, ka netiešs pierādījums tam, ka atteikuma iemesls ir prasītājas tautība, ir tas, ka prasītājai pārrunās netika pieprasīti nekādi dokumenti, kas apstiprinātu viņas kandidatūru piedāvātajam darbam.

Atbildētājs, kā iemeslu prasības noraidīšanai norādījis, ka nokavēts prasības iesniegšanas termiņš, norādot uz Darba likuma 34.panta pirmajā daļā norādīto viena mēneša termiņu prasības iesniegšanai sakarā ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu.

Darba likuma 34.panta pirmā daļa nosaka atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpuma gadījumā pretendenta tiesības celt prasību tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts darba devēja atteikums nodibināt ar viņu darba tiesiskās attiecības, šī paša panta otra daļa nosaka, ja darba tiesiskās attiecības nav nodibinātas atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpuma dēļ, pretendents nav tiesību prasīt šo attiecību nodibināšanu iespiedu kartā. Arī citos strīdos, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, noteikts viena mēneša termiņš prasības celšanai, to nosaka Darba likuma 122.pants. Tiesa uzskata, ka strīdos no darba tiesiskajām attiecībām mēneša termiņš noteikts sakarā ar to, ka prasības saistītas ar prasījumu par atjaunošanu darbā, kas būtu realizējams saprātīgos termiņos, tāpēc likumdevējs noteicis termiņa ierobežojumus.

Šajā gadījumā celta prasība par atlīdzības piedziņu sakarā ar morālo kaitējumu, kas radies no tā, ka pārkāpts atšķirīgas attieksmes aizliegums.

Tiesas ieskatā morālais kaitējums ir civiltiesisks jēdziens, ko nosaka arī Civillikums. Civillikuma 1635.pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Darba likuma 29.panta devītā daļa nosaka, ka Darba likuma 29.panta, kā arī Darba likuma 34.panta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar attiecīgo tiesību būtību,

atšķirīgas attieksmes aizliegumu atkarībā no nacionālās izcelsmes, kā šajā gadījumā.

Ta kā prasītājam radusies tiesība prasīt atlīdzību par morālo kaitējumu, kas ir civiltiesisks institūts, tiesas ieskatā, aprobežot šādu prasījuma tiesību ar mēneša termiņu un pretuma ar tiesības pēc atlīdzības būtību, tāpēc tiesa nonākusi pie secinājuma, ka šādas prasības pamatotību nav vērtējama pēc prasības iesniegšanas termiņa, kas noteikts Darba likuma 44.pantā.

Vērtējot prasības iesniegšanas termiņu, tiesa ņem vērā arī to, ka prasību prasītājas S.K. vārdā iesniedzis Valsts cilvēktiesību birojs, kam likums par Valsts cilvēktiesību biroju 10.pantā nosaka, ka Birojam ir tiesības, aizstāvot personu tiesības un likumtiesiskās intereses, ar aizskartās personas piekrišanu iesniegt iestādei iesniegumu vai tiesai pieteikumu lūdz administratīvajās lietās vai civillietās, kurās prasības būtība ir saistīta ar atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumu pēc sūdzības izskatīšanas.

Ta kā prasītāja S.K. šīs sūdzības izskatīta Valsts cilvēktiesību biroja aptuļpuma S.K. iesniegums (lietas lapa 66-70), Valsts cilvēktiesību biroja pieprasījumu atbildētājam SIA "Palso" (lietas lapa 13-14, 17), rekomendācija S.K. (lietas lapa 15 -16), vienošanās starp Valsts cilvēktiesību biroju un S.K. par viņas interešu aizstāvību tiesā (lietas lapa 18).

Ta kā Civilprocesa likuma 88.pantā pirmā daļa nosaka likumā paredzētos gadījumos, pie kuriem pieskaitāms arī šis gadījums, kad Valsts cilvēktiesību birojam piešķirtas tiesības aizstāvēt personas tiesības tiesā, pēc sūdzības izskatīšanas, kad Sanita Kozlovskā vienojusies ar Valsts cilvēktiesību biroju par viņas tiesību aizstāvību tiesā, tiesa atzīst, ka arī šādu apstākļu dēļ, šādas prasības iesniegšanas termiņa aprobežošana ar vienu mēneša termiņu, būtu pretrunā ar tiesību būtību. Bez tam arī no prasītājas sūdzības izskatīšanas gaitas Valsts cilvēktiesību birojā redzams, ka tā izskatīta saprātīgos termiņos bez viltumšanās.

Tiesā secina, ka atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpuma fakts atkarībā no nacionālas izcelsmes radījis cietušajai S.K. morālas ciešanas, jo tas saistīts ar vienu no galvenajām cilvēka tiesībām uz darbu, kas ir iztikas avots, no kā atkarīga personas labklājība, nepamatotu ierobežojumu.

Prasītāja S.K. atlīdzības apmēru norādījusi Ls5000, pamatojot šādu apmēru ar to, ka kompensācijai jābūt tādā apmērā, lai tā garantētu reālu un efektīvu tiesību aizsardzību, lai tā būtu atturošs efekts attiecībā uz atšķirīgas attieksmes aizlieguma pārkāpumiem.

Nosakot atlīdzības apmēru morālā kaitējuma gadījumā, tiesa ņem vērā, ka noticis cilvēktiesību pārkāpums, kas prasītājai sagādājis morālas ciešanas, arī to, ka mierizlīgums ar atbildētāju nav panākts, tāpēc gandarījumu prasītājai par pārkāpumu iespējams gūt tikai tiesas ceļā.

Tiesā arī atzīst, ka nosakot atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu, jāņem vērā tas, lai noteiktais kompensācijas apmērs atturētu atbildētāju no līdzīgu pārkāpumu izdarīšanas, kā arī atturētu citus darba devējus no līdzīgām darbībām. Tiesā uzskata, ka nosakot atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu jāņem vērā arī atbildētāja spēju maksāt konkrētu atlīdzību, sakarā ar ko iespējams nodrošināt šādas atlīdzības efektivitāti, samērīgumu, kā arī vērā ņemams vidējais dzīves līmenis Jelgavā, kas ir saistīts gan ar fizisku, gan juridisku personu ienākumiem.

Tiesā atzīst, ka Ls1000, nevis Ls5000, kā lūgusi prasītāja, ir taisnīga, samērīga atlīdzība, kas gan prasītājai mazinātu tiesību aizskāruma sekas, gan būtu efektīva preventīvā nolūkā attiecībā uz citiem darba devējiem darba tiesiskajās attiecībās ar darbiniekiem līdzīgās situācijās.

Tiesā secina, ka izraksts no slimnieka medicīnas kartes (lietas lapa 65) nav uzturams vērā pie atlīdzības apmēra morāli kaitējuma gadījumā noteikšanas, jo piedāvājums neattiecas uz prasītājas SK veselības stāvokli.

Tā kā prasītājs no tiesas izdevumu samaksas atbrīvots, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi attiecīgi Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktā noteiktajā apmērā, tas ir valsts nodeva Ls150, kā arī atbildētāja piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls3,50.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.¹ pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 91.pantu, Darba likuma 7., 29.,34.,122.pantiem, Civillikuma 1635.pantu, Civilprocesa likuma 2., 1.5.,8., 9.,10.,11.,12.,15.,34.,40.,42.,43.,93.,97.,187., 189.-194., 204.¹ pantiem,

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Palso”, reģistrācijas Nr. 400302072, par labu SK, personas kods . atlīdzību par morāli kaitējumu Ls1000 (viens tūkstošis lati).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Palso”, reģistrācijas valsts nodevu Ls150 (viens simts piecdesmit lati) valsts ienākumos, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls3,50 (trīs lati 50 santīmi).

Noteikt atbildētājam sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Palso”, reģistrācijas Nr. 400302072, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnešs/paraksts/
NORAKSTS PARIZS

K. Konderko

Tiesnese

K.Konderko

Jelgavā, 2006.gada 6.jūnijs